EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

الشريعة الإسلامية ومحاسنها وضرورة البشر إليها

Legea islamică: frumusețile ei și nevoia omenirii de ea

ʿAbd al-ʿAzīz
ibn Bāz

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

Legea islamică: frumusețile ei și nevoia omenirii de ea

الشريعة الإسلامية ومحاسنها وضرورة البشر إليها

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: الشريعة الإسلامية ومحاسنها وضرورة البشر إليها
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Citatele arabe din Coran: Tanzil Project, Uthmani 1.1, https://tanzil.net, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Publicată în volumul Nadwat al-Muḥāḍarāt al Ligii Mondiale Islamice, în perioada pelerinajului din anul 1386 H., pp. 162–186. Majmūʿ Fatāwā wa-Maqālāt al-Shaykh Ibn Bāz, 2/216.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Cuvânt de început 1
1 Legea islamică și frumusețile ei 2
Desăvârșirea mesajului lui Muḥammad ﷺ 16
Frumusețile și ușurința Legii 24
Îndreptarea inimii și îndemnul credinței 26
Adorarea și legătura cu Allah 31
Familia, frăția și solidaritatea 37
Dreptate și rânduieli pentru relațiile dintre oameni 45
Uzanțele, împrejurările și urmările faptelor 49
Munca, ocrotirea drepturilor și căința 52
2 Nevoia omenirii de Legea islamică 56
Bibliografie 63
Indice 64

Cuvânt de început

Laudă numai lui Allah! Binecuvântarea și pacea fie asupra celui după care nu mai este niciun profet, asupra familiei și a companionilor săi. Acestea fiind spuse:

Prelegerile de învățătură se numără printre cele mai bune mijloace de a lămuri adevărurile, de a arăta frumusețile subiectului despre care se vorbește și de a-l explica într-o anumită măsură. De aceea am socotit ca tema prelegerii mele din această seară să fie: *«Legea islamică: frumusețile ei și nevoia omenirii de ea»*.

Am ales acest subiect datorită marii sale însemnătăți, după cum este limpede. Cercetarea Legii islamice, a frumuseților ei, a foloaselor pe care le aduce, a grijii sale pentru robi și a nevoii de ea este un lucru măreț, de care avem mare trebuință. Înțelegerea și preocuparea pentru acestea sunt dintre cele mai importante lucruri. Din pricina însemnătății acestui subiect, a rangului său înalt și a nevoii stăruitoare de mai multă înțelegere și pricepere în această privință, am socotit să fie tema prelegerii. Le este astfel limpede fraților care mă ascultă că această prelegere are două părți:

Prima: Legea islamică și frumusețile ei.

A doua: nevoia omenirii de ea.

Voi vorbi, dacă voiește Allah, despre amândouă.

1 Legea islamică și frumusețile ei

Cât privește prima parte, referitoare la Legea islamică și frumusețile ei, musulmanii și oricine are chiar și puțină cunoaștere despre cele petrecute în vremurile trecute știu că Allah, Preaînaltul, i-a trimis pe toți mesagerii — binecuvântarea și pacea fie asupra lor — cu religia Islamului, de la primul dintre ei, Nūḥ, până la ultimul, Muḥammad. Chiar și tatăl nostru Adam — pacea fie asupra lui — a urmat Islamul, la fel generațiile de după el, până când a apărut politeismul în neamul lui Nūḥ. Toți aceștia au urmat Islamul, așa cum a spus Ibn ʿAbbās, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său. Apoi politeismul a apărut în neamul lui Nūḥ, prin adorarea oamenilor evlavioși Wadd, Suwāʿ, Yaghūth, Yaʿūq și Nasr. Allah l-a trimis pe Nūḥ — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — la neamul său după ce politeismul se ivise printre ei. El a fost primul trimis către locuitorii pământului, așa cum arată hadithurile autentice de la Trimisul lui Allah — binecuvântarea și pacea fie asupra lui.
Pe toți trimișii, de la primul până la ultimul, Allah i-a trimis cu religia Islamului. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, spune:

﴿إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ﴾

Religia la Allah este Islamul.
Coran 3:19

El a arătat astfel că religia la El este Islamul și că nu există la El altă religie.

Allah a întărit aceasta prin alt verset, spunând:

﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ﴾

Celui care caută altă religie decât Islamul nu i se va primi, iar în Viața de Apoi va fi dintre cei pierduți.

Coran 3:85

A arătat că toate căile sunt închise în afară de această cale, Islamul. A lămurit că Islamul este religia în care este primit cel care vine pe calea ei, iar cel care vine pe altă cale nu este primit. El spune:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا﴾

Astăzi v-am desăvârșit religia, am împlinit asupra voastră binefacerea Mea și am ales Islamul ca religie pentru voi.

Coran 5:3

Prin Trimisul Său Muḥammad — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — El i S-a adresat acestei comunități, vestindu-i că i-a desăvârșit religia, a împlinit binefacerea asupra ei și i-a ales Islamul ca religie. Aceasta dovedește că Islamul este religia lui Muḥammad și religia acestei comunități, așa cum este religia profeților de dinainte și a tuturor trimișilor — binecuvântarea și pacea fie asupra lor.

Allah a întărit aceasta și prin cuvintele Sale:

﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحًا وَٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِۦٓ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓ ۖ أَنْ أَقِيمُوا۟
ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا۟ فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى ٱلْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ
ٱللَّهُ يَجْتَبِىٓ إِلَيْهِ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِىٓ إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ﴾

El v-a legiuit din religie ceea ce i-a poruncit lui Nūḥ, ceea ce ți-am revelat ție și ceea ce le-am poruncit lui Ibrāhīm, lui Mūsā și lui ʿĪsā: «Împliniți religia și nu vă dezbinați în privința ei!» Greu li se pare politeiștilor ceea ce îi chemi tu să urmeze. Allah îl alege pentru Sine pe cine voiește și îl călăuzește spre El pe cel care se întoarce cu căință.

Coran 42:13

El i S-a adresat acestei comunități, arătând că i-a legiuit din religie ceea ce îi poruncise lui Nūḥ.
Cuvintele *«ceea ce ți-am revelat ție»* înseamnă: ție, Muḥammad — binecuvântarea și pacea fie asupra lui. Allah i-a legiuit acestei comunități ceea ce îi poruncise lui Nūḥ: împlinirea Islamului, statornicia în el și unirea asupra lui, precum și ceea ce i-a revelat lui Muḥammad despre statornicia și unirea în religie. Allah spune:

﴿وَٱعْتَصِمُوا۟ بِحَبْلِ ٱللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا۟﴾

Țineți-vă cu toții de frânghia lui Allah și nu vă dezbinați!

Coran 3:103

Și spune:

﴿وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ تَفَرَّقُواْ وَٱخۡتَلَفُواْ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ﴾

Nu fiți asemenea celor care s-au dezbinat și s-au certat după ce le-au venit dovezile limpezi!

Coran 3:105

Înțelegem astfel că Allah ne-a legiuit ceea ce le-a legiuit profeților și trimișilor din vechime:

﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحٗا وَٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ وَمَا وَصَّيۡنَا بِهِۦٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓۖ أَنۡ أَقِيمُواْ ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُواْ فِيهِ﴾

El v-a legiuit din religie ceea ce i-a poruncit lui Nūḥ, ceea ce ți-am revelat ție și ceea ce le-am poruncit lui Ibrāhīm, lui Mūsā și lui ʿĪsā: «Împliniți religia și nu vă dezbinați în privința ei!»

Coran 42:13

Allah spune:

﴿وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَٰهِـۧمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُۥ ۚ وَلَقَدِ
ٱصْطَفَيْنَٰهُ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ۝ إِذْ
قَالَ لَهُۥ رَبُّهُۥٓ أَسْلِمْ ۖ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ۝ وَوَصَّىٰ
بِهَآ إِبْرَٰهِـۧمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَٰبَنِىَّ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰ لَكُمُ ٱلدِّينَ
فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ﴾

Cine se îndepărtează de religia lui Ibrāhīm, în afară de acela care se nesocotește pe sine? Noi l-am ales în această lume, iar în Viața de Apoi el va fi dintre cei evlavioși. Când Domnul său i-a spus: «Supune-te!», el a zis: «M-am supus Domnului lumilor». Ibrāhīm le-a poruncit aceasta fiilor săi, la fel și Yaʿqūb: «Fiii mei! Allah v-a ales religia, așadar să nu muriți decât fiind musulmani!»

Coran 2:130–2:132

Allah a arătat că Ibrāhīm le-a poruncit urmașilor săi Islamul și că Yaʿqūb le-a poruncit fiilor săi același lucru. A amintit și despre Nūḥ ceea ce arată aceasta. În Sūrat Yūnus, în relatarea despre Nūḥ, Allah spune că el i-a zis neamului său:

﴿وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ﴾

Mi s-a poruncit să fiu dintre musulmani.

Coran 10:72

Despre Mūsā spune că a zis:

﴿يَٰقَوْمِ إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ﴾

O, neam al meu! Dacă voi credeți în Allah, în El să vă încredeți, dacă sunteți musulmani!

Coran 10:84

Iar despre Bilqīs spune:

﴿قَالَتْ رَبِّ إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَٰنَ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ﴾

Ea a zis: «Doamne! Mi-am făcut singură nedreptate și mă supun, alături de Sulaymān, lui Allah, Domnul lumilor».

Coran 27:44

Din aceste versete și din altele cu același înțeles aflăm că Islamul este religia tuturor profeților și a tuturor trimișilor — binecuvântarea și pacea fie asupra lor. Este cu adevărat religia lui Allah, Care nu are altă religie și nu primește de la nimeni alta. Este religia pe care le-a poruncit trimișilor să o împlinească. Esența ei este recunoașterea unicității lui Allah în stăpânirea, rânduirea și faptele Sale, în adorarea Sa și în numele și atributele Sale; supunerea față de porunca Sa, primirea Legii Sale, chemarea la calea Sa, statornicia în acestea, unirea asupra lor și evitarea dezbinării. Aceasta este religia pe care ni s-a poruncit să o împlinim și a cărei împlinire Allah le-a poruncit-o trimișilor și celor de după ei. El spune:

﴿أَنْ أَقِيمُواْ ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُواْ فِيهِ﴾

Împliniți religia și nu vă dezbinați în privința ei!
Coran 42:13

Împlinirea religiei înseamnă primirea ei, ținerea de ea, arătarea ei, chemarea la ea, urmarea căii ei și statornicia în ea, precum și unirea asupra ei prin cuvânt, faptă și credință, fără dezbinare. Prin aceasta musulmanii se unesc în cuvânt și în rânduri, li se întărește puterea și vrăjmașul lor se teme de ei.

Așa au fost toți trimișii: li s-a poruncit să împlinească religia și să nu se dezbine în privința ei. Oricărui om cu minte îi este limpede că împlinirea religiei, unirea asupra ei și evitarea dezbinării îi întăresc pe musulmani, le dau puterea de a-și primi drepturile de la vrăjmași și de a li se face dreptate față de ei. Totodată, vrăjmașii se tem de ei, văzându-le unirea, coeziunea, împlinirea religiei, colaborarea și îndemnarea reciprocă în această privință. Unirea, coeziunea și cooperarea sinceră asupra adevărului sunt, fără îndoială, pentru orice comunitate, taina reușitei și calea izbânzii și a cinstei în această lume și în Viața de Apoi.

Înțelegem din acestea că toți trimișii au fost trimiși cu Islamul, toți au chemat la Islam, religia tuturor este Islamul și tuturor li s-a

poruncit să îl împlinească. Împlinirea lui înseamnă, după cum am arătat, să îl facă oamenilor cunoscut, să îi cheme la el, să rămână statornici în el prin cunoaștere, faptă și credință și să fie uniți asupra lui. Aceasta se face prin credința în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în trimișii Săi, în Ziua de Apoi și în destin, cu binele și răul său, prin primirea cu acceptare a celor aduse de Trimisul cel demn de încredere, punerea lor în practică, unirea asupra lor și ferirea de neînțelegere și dezbinare. Astfel se înmulțesc cei care intră în religie, o prețuiesc și îi cinstesc pe cei care cheamă la ea. Înțeleg că este potrivită oricărei epoci și că este religia adevărată: cine se ține de ea izbândește, reușește și dobândește cinste, demnitate, unire, putere și coeziune cu frații săi.

Religia lui Nūḥ, a lui Hūd, a lui Ṣāliḥ și a profeților care au venit după ei este Islamul, ca doctrină și ca lege.
Credința în Allah și în Trimisul Său trimis în fiecare epocă, pentru neamul la care a fost trimis, reprezintă Islamul acelui neam: credința în ceea ce a adus trimisul lor, recunoașterea unicității Domnului lor, supunerea față de Lege și unirea asupra ei prin vorbe, fapte și credință. Însă fiecare profet și fiecare trimis are o lege, așa cum spune Allah:

﴿لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾

Fiecăruia dintre voi i-am dat o lege și o cale.
Coran 5:48

Aceasta deoarece împrejurările oamenilor, starea lor, puterea de a purta îndatoririle și înțelegerea scopului se deosebesc mult. Mințile oamenilor nu sunt la același nivel în toate epocile și nici împrejurările, stările și puterile lor nu sunt aceleași.

Allah, Preaînaltul, cunoaște starea robilor, întinderea puterii lor și măsura în care primesc adevărul, precum și adevărata stare a minților lor. El îi trimite pe mesageri în fiecare epocă și la fiecare neam cu ceea ce se potrivește timpului și comunității respective, căci aceasta se cuvine înțelepciunii, științei, milei și binefacerii Sale. Neamul lui Nūḥ nu era asemenea comunității lui Mūsā, de pildă, în privința rațiunii, a puterii de a purta și a primirii celor aduse de trimis. Între oameni există mari deosebiri în epocile, mințile, limbile, obiceiurile și celelalte împrejurări ale lor. A fost astfel din înțelepciunea lui Allah ca legile, adică rânduielile, să fie felurite și diferite. Temelia însă este una: adorarea lui Allah, recunoașterea unicității Sale, credința în El, în trimișii Săi, în îngerii Săi, în Ziua de Apoi, în Cărți și în destin; credința în împlinirea religiei și unirea asupra ei, împlinirea Legii și ascultarea de trimis în ceea ce a adus. În acestea toți trimișii sunt de acord. Acestea sunt principiile asupra cărora s-au unit și la care au chemat. Allah spune:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُوا۟ ٱلطَّٰغُوتَ﴾

Am trimis în fiecare comunitate un trimis: «Adorați-L pe Allah și feriți-vă de ṭāghūt!»

Coran 16:36

Aceasta este chemarea tuturor: îi cheamă pe oameni să Îl adore pe Allah, să se îndrepte spre El și să Îi închine numai Lui adorarea, fără nimeni altcineva, în toate: rugăciune, post și celelalte. Allah spune:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ إِلَيۡهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدُونِ﴾

Nu am trimis înaintea ta niciun trimis fără să îi revelăm: «Nu există alt dumnezeu în afară de Mine, așadar adorați-Mă!»

Coran 21:25

Allah, Atotputernicul și Preamăritul, spune:

﴿وَإِذْ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ لَمَآ ءَاتَيْتُكُم مِّن كِتَٰبٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِۦ
وَلَتَنصُرُنَّهُۥ ۚ قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِى ۖ قَالُوٓا۟
أَقْرَرْنَا ۚ قَالَ فَٱشْهَدُوا۟ وَأَنَا۠ مَعَكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ۝ فَمَن
تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ﴾

Când Allah a luat legământul profeților: «Oricâte cărți și înțelepciune v-aș da, apoi va veni la voi un trimis care adeverește ceea ce aveți, să credeți în el și să îl sprijiniți!» A zis: «Ați încuviințat și ați primit legământul Meu asupra acestora?» Ei au spus: «Am încuviințat!» El a zis: «Atunci mărturisiți, iar Eu sunt alături de voi dintre martori». Cei care se întorc apoi, aceia sunt cei nelegiuiți.

Coran 3:81–3:82

Allah spune:

﴿قُولُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡنَا وَمَآ أُنزِلَ إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَآ أُوتِيَ ٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمۡ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ﴾

Spuneți: «Credem în Allah, în ceea ce ne-a fost pogorât nouă, în ceea ce le-a fost pogorât lui Ibrāhīm, lui Ismāʿīl, lui Isḥāq, lui Yaʿqūb și semințiilor, în ceea ce li s-a dat lui Mūsā și lui ʿĪsā și în ceea ce li s-a dat profeților de la Domnul lor. Nu facem deosebire între niciunul dintre ei și Lui Îi suntem supuși».

Coran 2:136

Înțelegem astfel că trimișii au venit cu acestea și că noi trebuie să credem în ele, să le primim și să nu facem deosebire între trimiși în aceste privințe. Allah spune:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِۦ ۚ وَقَالُوا۟ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ ٱلْمَصِيرُ﴾

Trimisul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, la fel și credincioșii. Toți au crezut în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale și în trimișii Săi: «Nu facem deosebire între niciunul dintre trimișii Săi». Ei au spus: «Am auzit și ne-am supus. Cerem iertarea Ta, Doamne, și la Tine este întoarcerea!»

Coran 2:285

Legile au fost diferite și felurite potrivit înțelepciunii lui Allah și cunoașterii Sale despre starea robilor, despre împrejurările neamurilor cărora le-au fost trimiși mesagerii, despre starea și rațiunea lor și despre puterea de a purta legile și îndatoririle. Astfel, un lucru poate fi obligatoriu într-o lege fără să fie obligatoriu în alta ori poate fi interzis într-o lege fără să fie interzis în alta. Acestea se întemeiază pe o înțelepciune desăvârșită și pe mari taine cerute de înțelepciunea, știința și puterea lui Allah și de deplinătatea binefacerii și dărniciei Sale.

În unele legi poate exista o anumită asprime, poveri și constrângeri, din pricina unor înțelepciuni și taine care le cer. Una dintre cauze poate fi neascultarea comunității la care a fost trimis mesagerul, îndrăzneala ei față de Allah și nepăsarea față de poruncile și opreliștile Sale. Din aceste pricini, rânduielile devin mai aspre pentru ei. Allah spune:

﴿فَبِظُلْمٍ مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَٰتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ
وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ كَثِيرًا ۝ وَأَخْذِهِمُ ٱلرِّبَوٰاْ وَقَدْ
نُهُواْ عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلْبَٰطِلِ﴾

Din pricina nedreptății celor care s-au iudaizat, le-am interzis lucruri bune care le fuseseră îngăduite, precum și pentru că i-au abătut mult pe alții de la calea lui Allah, pentru că au luat camătă, deși le fusese oprită, și pentru că au mâncat pe nedrept averile oamenilor.

Coran 4:160–4:161

Allah a arătat că le-a interzis evreilor dintre fiii lui Israel lucruri bune care le fuseseră îngăduite, din pricina faptelor lor rele.

Desăvârșirea mesajului lui Muḥammad ﷺ

Profetul nostru Muḥammad — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — este ultimul dintre toți profeții și trimișii. De aceea Legea sa este cea mai desăvârșită și mai deplină dintre legi: ea este Legea care le încheie pe celelalte și Legea pentru întreaga comunitate până în Ziua Judecății. Întrucât el este pecetea profeților și trimis tuturor oamenilor și djinnilor, înțelepciunea lui Allah a cerut ca Legea lui să fie cea mai cuprinzătoare, mai desăvârșită și mai deplină, adunând binele robilor în viața de aici și în Viața de Apoi. El este pecetea profeților și a trimișilor, așa cum spune Allah:

﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ﴾

Muḥammad nu este tatăl niciunuia dintre bărbații voștri, ci este Trimisul lui Allah și pecetea profeților.

Coran 33:40

Hadithurile care arată că el este pecetea profeților sunt transmise prin numeroase căi, mutawātir. Acesta este, laudă lui Allah, un lucru asupra căruia există consens și care este cunoscut în mod neîndoielnic ca parte a religiei Islamului.

Musulmanii au căzut de acord că acela care pretinde profeția după el este un necredincios mincinos. I se cere să se căiască; dacă se căiește, este primit, iar dacă nu, este executat ca necredincios. Tot prin consensul musulmanilor, Allah l-a trimis pe Muḥammad tuturor oamenilor. Versetele coranice și hadithurile profetice arată că el este Trimisul lui Allah pentru toți: arabi și nearabi, oameni cu pielea deschisă și oameni cu pielea închisă, djinni și oameni. El este Trimisul lui Allah pentru toți, din momentul trimiterii sale până la venirea Ceasului. Aceasta este arătată de cuvintele lui Allah:

﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ
مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ
فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِىِّ ٱلْأُمِّىِّ ٱلَّذِى يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ
وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾

Spune: «O, oameni! Eu sunt Trimisul lui Allah pentru voi toți, al Celui căruia Îi aparține împărăția cerurilor și a pământului. Nu există alt dumnezeu în afară de El. El dă viață și dă moarte. Credeți, așadar, în Allah și în Trimisul Său, Profetul neștiutor de carte, care crede în Allah și în cuvintele Sale, și urmați-l, pentru ca voi să fiți călăuziți!»

Coran 7:158

Allah a legat călăuzirea de urmarea lui și de credința în el. Înțelegem astfel că, după ce Allah l-a trimis, nu există călăuzire și credință decât prin urmarea lui Muḥammad și prin mersul pe calea lui.

Allah spune:

﴿قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ ٱللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾

Spune: «Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă, iar Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele!»

Coran 3:31

Allah i-a poruncit Profetului Său ﷺ să le spună oamenilor:

﴿قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ ٱللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾

Spune: «Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă, iar Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele!»

Coran 3:31

Înțelegem astfel că nu există cale către iubirea și iertarea lui Allah decât prin urmarea lui. Allah spune:

﴿وَمَآ أَرْسَلْنَـٰكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾

Nu te-am trimis decât tuturor oamenilor, ca vestitor și avertizor.

Coran 34:28

Adică tuturor oamenilor, fără deosebire.

Allah spune:

﴿تَبَارَكَ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِۦ لِيَكُونَ لِلْعَٰلَمِينَ نَذِيرًا﴾

Binecuvântat este Cel care a pogorât Al-Furqān asupra robului Său, ca să fie avertizor pentru lumi.

Coran 25:1

El a înștiințat că este avertizor pentru lumi, adică pentru toți oamenii. S-a spus că este vorba despre Coran și s-a spus că este vorba despre Trimis; amândouă sunt adevărate. El este avertizor pentru lumi și Coranul este avertizor pentru lumi. Așadar, el și Cartea sa îi avertizează pe toți cei înzestrați cu rațiune și însărcinați cu îndatoriri dintre djinni și oameni.
În cele două Ṣaḥīḥ-uri, Jābir, Allah să fie mulțumit de el, relatează că nobilul Profet — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — a spus:

كان النبي يبعث إلى قومه خاصة وبعثت إلى الناس عامة

Un profet era trimis numai la neamul său, iar eu am fost trimis tuturor oamenilor.

În Ṣaḥīḥ Muslim, de la Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, este relatat că Profetul a spus:

والذي نفسي بيده لا يسمع بي أحد من هذه الأمة يهودي ولا نصراني ثم يموت ولم يؤمن بالذي أرسلت به إلا كان من أهل النار

Pe Cel în mâna Căruia se află sufletul meu! Niciunul din această comunitate, fie evreu, fie creștin, nu aude despre mine și apoi moare fără să creadă în ceea ce am fost trimis, fără să fie dintre oamenii Focului.

Că el este Trimisul lui Allah pentru toți reprezintă un lucru cunoscut în mod neîndoielnic din religia Islamului: pentru evrei, creștini, arabi, nearabi, toate neamurile fiilor lui Adam și toți djinnii. Cine răspunde chemării sale și merge pe calea sa are parte de salvare, fericire și bun sfârșit. Cine se abate de la calea sa are parte de eșec, regret și Foc. Allah spune:

﴿تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ ۚ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ
تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ
۞ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُۥ يُدْخِلْهُ نَارًا
خَٰلِدًا فِيهَا وَلَهُۥ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾

Acestea sunt hotarele lui Allah. Pe cel care ascultă de Allah și de Trimisul Său îl va primi în grădini pe sub care curg râuri, unde va rămâne veșnic. Aceasta este marea izbândă. Iar pe cel care nu ascultă de Allah și de Trimisul Său și Îi încalcă hotarele îl va primi într-un Foc în care va rămâne veșnic și va avea parte de un chin umilitor.

Coran 4:13–4:14

Allah spune:

﴿وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ﴾

Ceea ce vă dă Trimisul luați, iar de la ceea ce vă oprește feriți-vă! Temeți-vă de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!

Coran 59:7

Nobilul Profet — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — a spus:

كل أمتي يدخلون الجنة إلا من أبى قيل: يا رسول الله ومن يأبى؟ قال: من أطاعني دخل الجنة ومن عصاني فقد أبى

Toți cei din comunitatea mea vor intra în Paradis, în afară de cel care refuză. A fost întrebat: «Trimis al lui Allah, cine refuză?» El a răspuns: «Cine mă ascultă intră în Paradis, iar cine nu mă ascultă a refuzat».

Aceasta deoarece mesajul său este pentru toți, iar el este pecetea profeților. Din toate aceste motive, Legea lui este cea mai desăvârșită dintre legi și comunitatea lui este cea mai bună dintre comunități. Allah spune:

﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾

Sunteți cea mai bună comunitate adusă pentru oameni.

Coran 3:110

Allah spune:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا﴾

Astăzi v-am desăvârșit religia, am împlinit asupra voastră binefacerea Mea și am ales Islamul ca religie pentru voi.

Coran 5:3

El a înștiințat că a desăvârșit religia acestei comunități. Fiecare dintre religiile de dinainte era deplină în raport cu trimisul care o aducea și cu neamul la care era trimis, o deplinătate potrivită împrejurărilor și stării lor. Cât despre această comunitate, i-a desăvârșit religia în toate privințele și a făcut-o potrivită tuturor împrejurărilor și stărilor ei: bogăție și sărăcie, război și pace, greutate și bunăstare, în toate ținuturile lumii și în toate vremurile până în Ziua Judecății.

Frumusețile și ușurința Legii

Am dorit să amintesc puțin din frumusețile acestei Legi și din tainele sale măreațe. Cât privește cuprinderea tuturor, oricine are chiar și puțină cunoaștere știe că nimeni nu le poate înșira pe toate. Cum ar putea cineva număra virtuțile ei, când este Legea Celui Înțelept și Atoateștiutor, Care cunoaște toate cele trecute și toate cele viitoare până în Ziua Judecății, starea robilor și tainele legiuirii Sale? Pentru cel care caută cunoașterea este de ajuns să amintească o parte dintre frumusețile acestei Legi. Allah spune:

﴿ثُمَّ جَعَلْنَٰكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ ٱلْأَمْرِ فَٱتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَآءَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا۟ عَنكَ مِنَ ٱللَّهِ
شَيْـًٔا ۚ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۖ وَٱللَّهُ
وَلِىُّ ٱلْمُتَّقِينَ﴾

Apoi te-am așezat pe o lege în privința religiei. Urmeaz-o și nu urma poftele celor care nu știu! Ei nu te vor putea apăra deloc de Allah. Cei nedrepți sunt ocrotitori unii altora, iar Allah este Ocrotitorul celor care se tem de El.

Coran 45:18–45:19

Allah a înștiințat că l-a așezat pe Profetul Său Muḥammad pe o lege în privința religiei, adică pe o cale limpede, clară și vădită a religiei drepte, Islamul. Apoi a spus: *«Urmeaz-o!»*, adică ține-te de ea și rămâi statornic în ea. Este o poruncă pentru el și pentru întreaga comunitate. Porunca adresată lui ne este adresată și nouă, cu excepția celor pentru care există o dovadă că îi sunt rezervate numai lui.

Apoi a spus:

﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾

Nu urma poftele celor care nu știu!
Coran 45:18

Allah avertizează împotriva urmării poftelor oamenilor, iar oricine se împotrivește Legii este dintre cei care nu știu. A lămurit apoi că oamenii nu îl pot apăra deloc de Allah: dacă s-ar pleca spre ei și le-ar urma poftele — iar Allah îl păzește de aceasta —, nu l-ar putea apăra deloc. Totul este în mâna lui Allah, Care are putere asupra tuturor lucrurilor. Nimeni nu poate lipsi Trimisul Său de cinstea și biruința pe care Allah le-a voit pentru el.

Scopul este să se arate că sprijinul și întărirea sunt în mâna lui Allah, că El garantează sprijinirea, întărirea și transmiterea mesajului Trimisului Său și că oamenii, oricât de puternici și numeroși ar fi, nu l-ar putea apăra deloc de Allah. Nu există, așadar, niciun temei de a înclina spre ei și a le urma poftele. Acesta este un avertisment; altfel, Trimisul ﷺ este păzit de urmarea poftelor lor. Allah l-a apărat, l-a ocrotit, l-a protejat și l-a întărit. Scopul este însă învățarea și îndrumarea noastră: fericirea, salvarea, puterea, cinstea și siguranța se află în urmarea Legii, ținerea de ea, chemarea la ea și păstrarea ei.

În limba arabă, *«șaria»* înseamnă calea vădită și limpede care conduce la salvare. Acest cuvânt mai este folosit și pentru calea care duce la apă, deoarece aceasta duce la viață. Allah spune:

﴿وَجَعَلْنَا مِنَ ٱلْمَآءِ كُلَّ شَىْءٍ حَىٍّ﴾

Am făcut din apă orice lucru viu.
Coran 21:30

Legile aduse de profeți sunt căi vădite, limpezi și clare pentru cel care le cercetează. Pe cel care rămâne statornic în ele, le urmează și se ține de ele îl conduc spre salvare, fericire și o viață bună și demnă, în această lume și în Viața de Apoi. Legea Profetului nostru este cea mai bună și mai deplină dintre ele. Nu cuprinde poveri și constrângeri: Allah le-a îndepărtat de acest Profet și de comunitatea lui. Lui Allah I se cuvin lauda și recunoștința! Este o lege îngăduitoare, așa cum se spune în hadithul autentic:

بعثت بالحنيفية السمحة

Am fost trimis cu credința monoteistă îngăduitoare.

Profetul a spus și:

إن هذا الدين يسر ولن يشاد هذا الدين أحد إلا غلبه

Această religie este ușurință. Nimeni nu se va împovăra cu asprime în această religie fără ca ea să îl copleșească.

Iar când i-a trimis pe Muʿādh și pe Abū Mūsā, Allah să fie mulțumit de ei, în Yemen, a spus:

يسرا ولا تعسرا وبشرا ولا تنفرا وتطاوعا ولا تختلفا

Ușurați și nu îngreunați, dați vești bune și nu îndepărtați oamenii! Înțelegeți-vă între voi și nu vă certați!

Această Lege este, așadar, legea ușurării, a îngăduinței, a milei și a binefacerii, legea folosului precumpănitor și a grijii pentru tot ceea ce aduce robilor salvare, fericire și viață bună, în această lume și în Viața de Apoi.

Îndreptarea inimii și îndemnul credinței

Allah l-a trimis pe Profetul și imamul nostru Muḥammad cu o Lege deplină, care cuprinde binele apropiat și pe cel de mai târziu.

Ea cheamă la orice bine, avertizează împotriva oricărui rău și îi îndrumă pe robi către cauzele fericirii și salvării în această viață și în Viața de Apoi. Ea rânduiește relațiile robilor cu Domnul lor și între ei într-un chip măreț și înțelept. Cel mai important și mai însemnat dintre acestea este grija acestei Legi mărețe și desăvârșite pentru îndreptarea lăuntrului, îndrumându-i pe robi spre ceea ce le îndreaptă inimile și îi statornicește în religie. Ea sădește în inimă un îndemn al credinței, care îi împinge spre bine și călăuzire și îi oprește de la cauzele pieirii și prăbușirii. Allah le-a poruncit oamenilor în Cartea Sa nobilă ceea ce îndreaptă inimile și lăuntrul, iar Legea a acordat acestei chestiuni cea mai mare atenție. În hadithurile autentice de la Trimisul lui Allah ﷺ se află despre aceasta ceea ce vindecă și este de ajuns.

Aceasta deoarece îndreptarea lăuntrului, statornicia și curățenia inimilor sunt temelia de căpătâi și marele sprijin pentru îndreptarea robului din toate punctele de vedere. Ele îl pregătesc să poarte Legea și să împlinească ceea ce i-a fost încredințat, să facă dreptate chiar și împotriva propriei persoane și să împlinească drepturile pe care le datorează fraților săi. Orice rob lipsit de un îndemn al credinței în inimă, care să îl îndrume spre bine și să îl oprească de la rău, nu își poate îndrepta starea nici față de Allah, nici față de oameni. De aceea versetele Coranului nobil îndeamnă la teama de Allah, frica de El, conștiința supravegherii Sale, nădejdea în El, iubirea Sa, încrederea în El, sinceritatea față de El și credința în El. Allah a legat de acestea iertarea, Paradisul, mulțumirea și cinstirea. De ce?

Pentru că atunci când inima robului este statornică în sinceritatea față de Allah, în iubirea Sa, în credința în El, în teama de El, în încrederea în El și în conștiința supravegherii Sale în orice împrejurare, robul se grăbește să împlinească poruncile lui Allah. Primește îndrumarea Domnului său și a Trimisului Său cu inimă deschisă, mulțumire și liniște, fără neliniște și slăbiciune, ci cu tărie, împăcare și bucurie. Allah spune:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم بِٱلۡغَيۡبِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ﴾

Cei care se tem de Domnul lor fără să Îl vadă vor avea parte de iertare și de o mare răsplată.

Coran 67:12

Prin aceasta îi îndeamnă să se teamă de El, să Îl preamărească și să fie conștienți de supravegherea Sa. Și spune:

﴿وَلِمَنۡ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ﴾

Cel care se teme să stea înaintea Domnului său va avea două grădini.

Coran 55:46

Allah spune:

﴿فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُ﴾

Adoră-L pe Allah, fiindu-I devotat numai Lui în religie! Oare nu numai lui Allah I se cuvine religia curată?

Coran 39:2–39:3

Și spune:

﴿فَٱدْعُواْ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَـٰفِرُونَ﴾

Invocați-L pe Allah, fiindu-I devotați numai Lui în religie, chiar dacă necredincioșii urăsc aceasta!

Coran 40:14

Allah spune:

﴿فَمَن كَانَ يَرْجُواْ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَـٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا﴾

Cel care nădăjduiește întâlnirea cu Domnul său să săvârșească fapte bune și să nu asocieze pe nimeni în adorarea Domnului său.

Coran 18:110

Toate acestea sunt versete revelate la Mecca, prin care Allah îi îndrumă pe robi spre sinceritatea față de El, credința în El, teama de El și nădejdea în El.
Allah spune:

﴿وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ﴾

În Allah să vă încredeți, dacă sunteți credincioși!

Coran 5:23

Și spune:

﴿فَسَوْفَ يَأْتِى ٱللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُۥٓ﴾

Allah va aduce un neam pe care îl iubește și care Îl iubește.

Coran 5:54

Și spune:

﴿قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ ٱللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾

Spune: «Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă, iar Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele!»

Coran 3:31

Aceste versete îi îndeamnă pe oameni să Îl iubească pe Allah, să aibă mereu înaintea ochilor măreția Sa, să se încreadă în El și să își încredințeze treburile Lui. Când robul Îl cunoaște pe Allah cu adevărat prin numele, atributele și mărețul Său drept, se încrede în El, Îi încredințează treburile și se sprijină pe El, grăbindu-se totodată să folosească mijloacele și să lucreze prin ele. Cel care se încrede cu adevărat își încredințează treburile lui Allah, se sprijină pe Domnul său și se străduiește să împlinească poruncile, să părăsească lucrurile interzise și să ia în seamă mijloacele, pentru a împlini datoria cât mai deplin, cu sinceritate față de Allah, iubire, sprijinire și încredere în El. Allah spune:

﴿ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَٰتِ ٱللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ﴾

Așa este! Cine cinstește lucrurile sfinte ale lui Allah, aceasta este mai bine pentru el la Domnul său.

Coran 22:30

Și spune:

﴿ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى ٱلْقُلُوبِ﴾

Așa este! Cine cinstește rânduielile sfinte ale lui Allah, aceasta vine din evlavia inimilor.

Coran 22:32

Toate acestea sădesc în inimi un puternic îndemn de a cinsti rânduielile și hotarele sfinte ale lui Allah. Astfel robul are un îndemn din inimă, un imbold din teama sa de Allah și un stimulent din credința sa pentru a împlini îndatoririle, a părăsi păcatele, a face dreptate împotriva propriei persoane și a împlini ceea ce i-a fost încredințat: dreptul pe care i-l datorează fratelui său.

Adorarea și legătura cu Allah

Pe lângă toate acestea, Allah le-a legiuit oamenilor acte de adorare care îi leagă de El, îi apropie de El, îi curățesc și le întăresc în inimi iubirea Sa, încrederea în El, apropierea sufletească în timpul rugii și pomenirii Sale și bucuria ascultării de El. Le-a legiuit curățirea de impuritatea rituală mică și mare, fiindcă aceasta îi face conștienți de măreția Celui care a legiuit această adorare, prin care sunt curățați de păcate și de impuritatea rituală, sunt spălați și înviorați pentru faptă. A făcut această curățire cheia rugăciunii, cel mai mare și mai însemnat act de adorare după cele două mărturisiri. Le-a legiuit cinci rugăciuni la timpuri hotărâte. La început erau cincizeci, însă Allah a fost Blând cu robii Săi, le-a ușurat și a avut milă de ei, făcându-le cinci în loc de cincizeci și scriindu-le răsplata a cincizeci. Le-a așezat la timpuri diferite pentru ca robul să nu devină nepăsător față de pomenirea Domnului său și să nu Îl uite.

Fajr este la începutul zilei, după trezirea din somn. Atunci când inima este liberă de alte preocupări, robul se îndreaptă spre versetele lui Allah și le ascultă; îl ascultă pe imam recitând cu glas tare în rugăciunea de Fajr și se folosește de aceasta. Își începe ziua prin pomenirea și ascultarea de Allah. Aceasta îl ajută să vegheze asupra dreptului lui Allah și să Îi cinstească hotarele sfinte în timpul stării de veghe, în lucrările, vânzările, cumpărăturile și celelalte treburi ale sale. Apoi vine timpul de Ẓuhr și se întoarce la rugăciune, pomenire și adorare. Dacă a apărut nepăsarea, ea se risipește prin întoarcerea la această adorare. La fel este ʿAṣr: pe când el se îndeletnicește cu treburi înăuntru sau în afară, sosește timpul următoarei rugăciuni, iar el își amintește și se întoarce la

pomenirea și ascultarea de Allah. Apoi vine Maghrib, apoi ʿIshā'. Astfel, între un timp și altul, rămâne în adorare și pomenire, Îl pomenește pe Domnul său, își cercetează sufletul, se luptă cu el de dragul lui Allah și se apropie de El prin faptele pe care Allah le iubește.

Alături de acestea, i-a legiuit și alte acte de adorare între aceste timpuri: rugăciunea de Ḍuḥā, rugăciunile regulate legate de Ẓuhr, Maghrib și ʿIshā', rugăciunea de noapte și alte feluri de adorare, rugăciuni, pomeniri, cereri de iertare și rugi care îi aduc aminte de Allah și îl ajută să Îl asculte și să Îl pomenească. Toate acestea vin din harul și marea Sa binefacere. Allah a așezat apoi pentru rugăciune o chemare măreață, rostită în auzul tuturor. Ea cuprinde preamărirea lui Allah prin takbīr, mărturisirea unicității Sale și mărturisirea că Profetul Său este Trimis. Ea cheamă la rugăciune prin cuvintele *«Veniți la rugăciune! Veniți la izbândă!»*, apoi Îl preamărește pe Allah și mărturisește unicitatea Sa. A făcut astfel din însăși temelia religiei — recunoașterea celor două mărturisiri — o chemare la rugăciune. Robii sunt treziți prin această pomenire și chemare în casele lor, în paturile lor, în mijloacele lor de călătorie și pretutindeni. Această chemare măreață le aduce aminte de adorare, de dreptul lui Allah și de măreția Sa. Nu o aude niciun copac, nicio bucată de pământ și niciun alt lucru fără să mărturisească pentru cel care o rostește în Ziua Judecății, așa cum arată hadithul nobil de la Trimisul lui Allah ﷺ. Allah le-a legiuit oamenilor și zakātul și l-a făcut un drept asupra averilor lor, care îi leagă pe cei bogați de cei săraci și îi apropie unii de alții. În aceasta sunt multe foloase:

Printre ele se află sprijinirea săracilor și binefacerea față de ei; ajutorarea călătorilor rămași fără mijloace; sprijinirea celor ale căror inimi trebuie apropiate, întărirea credinței lor și chemarea lor la bine; sprijinirea robilor pentru eliberare și răscumpărarea captivilor; ajutarea celor îndatorați să își plătească datoriile; și sprijinirea luptătorilor în jihādul pe calea lui Allah. Este un drept însemnat asupra averii, care îl curăță pe posesor, îi sporește bunurile și Îl mulțumește pe Domnul său. Pe lângă aceste mari foloase, Allah îi dă în schimb cea mai bună înlocuire pentru ceea ce a cheltuit. El spune:

﴿إِنَّمَا ٱلصَّدَقَٰتُ لِلۡفُقَرَآءِ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَٱلۡعَٰمِلِينَ عَلَيۡهَا وَٱلۡمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمۡ وَفِي ٱلرِّقَابِ وَٱلۡغَٰرِمِينَ وَفِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِۖ فَرِيضَةٗ مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ﴾

Milosteniile sunt numai pentru săraci, pentru nevoiași, pentru cei care se ocupă de ele, pentru cei ale căror inimi trebuie apropiate, pentru eliberarea robilor, pentru cei îndatorați, pe calea lui Allah și pentru călătorul rămas fără mijloace. Aceasta este o îndatorire de la Allah, iar Allah este Atoatețiutor și Înțelept.

Coran 9:60

În această îndatorire și în acest drept se află mulțumirea adusă lui Allah pentru binefacerile Sale și apropierea de El prin împlinirea dreptului și prin cheltuirea averii în ascultare, sinceritate și dorință de apropiere de El. În același timp, se află binefacere față de robi, sprijinirea și ajutarea lor în orice bine.

Cât privește postul, cunoașteți cu toții binele măreț și marile foloase pe care le cuprinde. Printre acestea se află:

curățirea sufletului de nesăbuință, îngâmfare, lăcomie, zgârcenie și trufie; faptul că, prin post, omul își cunoaște nevoia, slăbiciunea și marea trebuință de hrana, băutura și celelalte lucruri îngăduite de Allah; aducerea aminte de frații săraci și nevoiași, pentru a-i sprijini și a le face bine; și deprinderea robului de a se împotrivi poftei și de a răbda ceea ce îi este greu sufletului, atunci când în aceasta se află ascultarea de Domnul său și mulțumirea Sa. În post, omul se împotrivește poftei, se luptă cu sufletul și îl deprinde să se abțină de la ceea ce dorește — mâncare, băutură și relații conjugale — în ascultare de Domnul și Stăpânul său. Postul cuprinde foloase, înțelepciuni și taine pe care numai Allah le poate număra. Este statornicit că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

كل عمل ابن آدم له الحسنة بعشر أمثالها إلى سبعمائة ضعف يقول الله عز وجل إلا الصيام فإنه لي وأنا أجزي به إنه ترك شهوته وطعامه وشرابه من أجلي للصائم فرحتان فرحة عند فطره وفرحة عند لقاء ربه ولخلوف فم الصائم عند الله أطيب من ريح المسك

Orice faptă a fiului lui Adam este pentru el. Fapta bună este răsplătită de zece ori până la șapte sute de ori. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, spune: «În afară de post, care este pentru Mine și Eu îl răsplătesc. El și-a lăsat pofta, mâncarea și băutura de dragul Meu». Cel care postește are două bucurii: o bucurie când își încheie postul și o bucurie la întâlnirea cu Domnul său. Mirosul gurii celui care postește este la Allah mai plăcut decât mireasma moscului.

Hadithurile despre meritul și însemnătatea lui sunt multe.

Pelerinajul cuprinde foloase mărețe, prin legătura cu Allah, apropierea de El și părăsirea țării, familiei și rudelor pentru

îndeplinirea acestei mari îndatoriri și vizitarea Casei celei Vechi, pe care cuvintele nu le pot cuprinde. În această adorare, omul înfruntă primejdii, străbate pustietăți și deșerturi și traversează văzduhul, nădăjduind mila Domnului său și temându-se de pedeapsa Sa. Cât de vrednic este să primească mare răsplată și multă plată de la Stăpânul Generos! În privința celor legiuite de Allah în această adorare — intrarea în starea de iḥrām, talbiyah, lăsarea multor obiceiuri, descoperirea capului de către bărbat și lepădarea hainelor obișnuite, înconjurarea Casei, mersul între Al-Ṣafā și Al-Marwah, șederea la ʿArafāt, aruncarea pietricelelor și apropierea de Allah prin jertfe, precum și celelalte rânduieli ale pelerinajului —, rațiunea sănătoasă și firea dreaptă mărturisesc frumusețea lor și faptul că nicio înțelepciune nu este mai presus de înțelepciunea Celui care le-a legiuit și le-a poruncit robilor Săi. La acestea se adaugă întâlnirea musulmanilor între ei în timpul pelerinajului, sfătuirea asupra multor treburi ale lor, cooperarea pentru binele lor apropiat și viitor, folosul pe care îl dobândesc unii de la alții și celelalte foloase. Toate mărturisesc că Acela care le-a legiuit este Cel mai Milostiv dintre cei milostivi și Cel mai Înțelept dintre judecători. Toate se numără printre foloasele pelerinajului la care Allah a făcut referire spunând:

﴿لِّيَشْهَدُوا۟ مَنَٰفِعَ لَهُمْ﴾

Ca să fie martori la foloase pentru ei.
Coran 22:28

Pelerinajul este o mare adunare islamică și o ocazie pentru musulmani. Ei trebuie să o folosească pentru feluritele lor interese bune și pentru treburile acestei vieți și ale Vieții de Apoi. Îl rugăm pe Allah să le dea reușită în aceasta și să îi unească asupra călăuzirii. El este Cel mai bun dintre cei rugați și Cel mai Generos dintre cei care răspund.

Am arătat deja că Allah le-a poruncit trimișilor împlinirea religiei. Ei au fost trimiși pentru aceasta, iar Profetul nostru Muḥammad ﷺ, care a împlinit-o cel mai desăvârșit, este imamul,

cel mai de seamă și ultimul lor; și el a fost trimis pentru a împlini religia. Toate aceste acte de adorare și îndrumări de la Allah urmăresc împlinirea religiei și sădirea în tine a unui îndemn al credinței care să te determine să îți împlinești îndatoririle, să te porți cu frații tăi în cel mai frumos chip, să le faci dreptate și să le împlinești drepturile. Să împlinești ceea ce ți-a fost încredințat în toate și să te întorci la Allah în orice lucru, astfel încât să fii un rob ascultător, care merge în felul legiuit de Allah, fără să își urmeze pofta și fără să se oprească la propriul interes.
De cele de mai sus se leagă și cuvintele Profetului — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — din hadithul autentic:

ألا وإن في الجسد مضغة إذا صلحت صلح الجسد كله وإذا فسدت فسد الجسد كله ألا وهي القلب

În trup se află o bucățică de carne: dacă ea este bună, tot trupul este bun, iar dacă ea se strică, tot trupul se strică. Ea este inima.

El a arătat că îndreptarea robului vine prin îndreptarea inimii sale. Când inima i se îndreaptă, robul devine statornic în relația cu Allah și cu oamenii; când inima i se întinează și se strică, și robul devine rău, iar starea i se strică. Aceasta ne lămurește cele spuse mai înainte: Legea a acordat o mare atenție cauzelor îndreptării inimilor.
Profetul a spus:

إن الله لا ينظر إلى صوركم ولا إلى أموالكم ولكن ينظر إلى قلوبكم وأعمالكم

Allah nu privește la înfățișările și la averile voastre, ci privește la inimile și la faptele voastre.

El a arătat că Domnul nostru privește la inimă și la faptă. Averea și trupul tău nu au valoare și nu sunt ținta acestei priviri decât dacă le folosești în ascultare de Domnul tău. Ținta privirii sunt inima și fapta ta. Dacă inima ta este statornică în iubirea lui Allah, în teama de El, în conștiința supravegherii Sale și în sinceritatea față de El, și faptele și starea ta se îndreaptă. Dacă lucrurile stau invers, starea și fapta ta se strică. Nu există putere și nici tărie decât prin Allah!

Familia, frăția și solidaritatea

Această Lege măreață a rânduit și relațiile în sânul familiei, între om și rudele sale, prin păstrarea legăturilor de rudenie, moștenire și cooperarea dintre membrii familiei, pentru ca ei să fie uniți, să colaboreze în ceea ce Îl mulțumește pe Domnul nostru și să se iubească între ei. Din mila și binefacerea Sa, Allah a făcut între rude o legătură aparte, care le apropie, le adună și le unește. A legiuit păstrarea legăturilor de rudenie, a îndemnat la aceasta și a amenințat pentru părăsirea ei. Nobilul Profet a spus în hadithul autentic:

لا يدخل الجنة قاطع

Nu intră în Paradis cel care rupe.

Adică cel care rupe legăturile de rudenie. Allah spune în Cartea Sa măreață:

﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوٓا۟ أَرْحَامَكُمْ ۝ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰٓ أَبْصَٰرَهُمْ﴾

Oare, dacă vă întoarceți, veți răspândi stricăciunea pe pământ și vă veți rupe legăturile de rudenie? Aceștia sunt cei pe care Allah i-a blestemat, făcându-i surzi și orbindu-le privirile.

Coran 47:22–47:23

În hadith se spune și:

من أحب أن يبسط له في رزقه وينسأ له في أجله فليصل رحمه

Cine dorește să i se lărgească mijloacele de trai și să i se prelungească viața să își păstreze legăturile de rudenie.

La fel, Allah a legiuit relații frumoase între musulmani în toate legăturile lor. I-a făcut frați care se iubesc de dragul lui Allah și colaborează la bine în toate domeniile. Aceasta este cea mai mare legătură și unire dintre musulmani: legătura islamică și frăția credinței. Este cea mai însemnată legătură, mai presus de rudenie, prietenie și orice altă legătură dintre oameni. Legătura islamică și frăția musulmanilor sunt deasupra lor. Allah i-a făcut pe musulmani frați între ei și le-a impus să își dorească unii altora binele și să urască răul pentru ceilalți, să se iubească, să se sfătuiască și să coopereze, până când devin un singur trup unit, o singură adunare, un singur rând și o singură comunitate:

﴿إِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ فَٱعْبُدُونِ﴾

Această comunitate a voastră este o singură comunitate, iar Eu sunt Domnul vostru. Așadar, adorați-Mă!

Coran 21:92

Allah spune:

﴿وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾

Credincioșii și credincioasele sunt ocrotitori unii altora: poruncesc binele, opresc răul, împlinesc rugăciunea, dau zakātul și ascultă de Allah și de Trimisul Său. De aceștia Allah va avea milă. Allah este Puternic și Înțelept.

Coran 9:71

Și spune:

﴿وَٱعْتَصِمُوا۟ بِحَبْلِ ٱللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا۟﴾

Țineți-vă cu toții de frânghia lui Allah și nu vă dezbinați!

Coran 3:103

Le poruncește astfel să se unească și să se țină de frânghia lui Allah, adică de religia Sa.

Allah spune:

﴿وَتَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡبِرِّ وَٱلتَّقۡوَىٰۖ وَلَا تَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡإِثۡمِ
وَٱلۡعُدۡوَٰنِۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ﴾

Ajutați-vă unii pe alții la bine și la evlavie și nu vă ajutați la păcat și la agresiune! Temeți-vă de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!

Coran 5:2

El a arătat că toți au datoria să coopereze la bine și la evlavie și să fie ocrotitori unii altora, fără ranchiună, ură, invidie, dușmănie ori ruperea legăturilor. Să fie, dimpotrivă, apropiați care se sfătuiesc și se ajută la bine. Aceasta este solidaritatea islamică la care cheamă orice musulman, orice om sincer față de religia sa, orice credincios și orice iubitor al Islamului.

Solidaritatea islamică înseamnă cooperare la bine și la evlavie, îndemnare reciprocă la adevăr, sfat sincer de dragul lui Allah, sprijin și unire pentru tot ceea ce aduce îndreptarea și reușita musulmanilor, le păstrează drepturile, le întărește existența ca obște și îi ocrotește de răul vrăjmașilor. Aceasta este solidaritatea și aceasta este cooperarea: musulmanii, guverne și popoare, să se ajute la bine și la evlavie, să se sfătuiască de dragul lui Allah, să se iubească pentru El și să fie uniți în tot ceea ce le întărește religia, le păstrează obștea, le unește rândurile și cuvântul, le face dreptate față de vrăjmași și le aduce cinste și demnitate. Prin această unire și cooperare, Allah îi apără de răul și uneltirile vrăjmașilor și sădește în inimile acestora teamă de ei, pentru că sunt uniți asupra adevărului, cooperează și se sprijină în religia lui Allah cu sinceritate, căutând Fața Sa nobilă, fără alt scop. Allah spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَنصُرُواْ ٱللَّهَ يَنصُرۡكُمۡ وَيُثَبِّتۡ أَقۡدَامَكُمۡ﴾

O, voi care credeți! Dacă Îl sprijiniți pe Allah, El vă va sprijini și vă va întări pașii.

Coran 47:7

Și spune:

﴿وَلَيَنصُرَنَّ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ ۝ ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا۟ بِٱلْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا۟ عَنِ ٱلْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلْأُمُورِ﴾

Allah îl va sprijini negreșit pe cel care Îl sprijină. Allah este cu adevărat Puternic și Tare. Aceia care, dacă le dăm putere pe pământ, împlinesc rugăciunea, dau zakātul, poruncesc binele și opresc răul. Lui Allah Îi aparține sfârșitul tuturor lucrurilor.

Coran 22:40–22:41

El a legat sprijinirea, păstrarea și ocrotirea lor de sprijinirea religiei Sale, de unirea asupra ei, de cooperare și de ținerea de frânghia lui Allah. În solidaritatea și cooperarea islamică se află pentru musulmani tot binele și toată cinstea în această lume și în Viața de Apoi, dacă sunt sinceri în acestea și cooperează pentru ele.

Printre frumusețile acestei Legi se află și faptul că a făcut din credincios fratele credinciosului: îl sfătuiește, îi dorește binele, îi poruncește ceea ce este bun, îl oprește de la rău, îl ajută în bine și îl împiedică de la rău. Nobilul Profet a spus:

لا يؤمن أحدكم حتى يحب لأخيه ما يحب لنفسه

Niciunul dintre voi nu crede până când nu îi dorește fratelui său ceea ce își dorește lui însuși.

Allah spune:

﴿إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُواْ بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾

Credincioșii sunt frați, așadar împăcați-i pe cei doi frați ai voștri!
Coran 49:10

Credinciosul este fratele credinciosului: îl sprijină la bine și la chemarea către el, îl oprește de la rău și îl împiedică să îl săvârșească. Nobilul Profet a spus:

انصر أخاك ظالما أو مظلوما قالوا يا رسول الله نصرته مظلوما فكيف أنصره ظالما؟ قال: تمنعه من الظلم فذلك نصره

Sprijină-ți fratele, fie că nedreptățește, fie că este nedreptățit! Ei au spus: «Trimis al lui Allah, îl sprijin când este nedreptățit, dar cum îl sprijin când nedreptățește?» El a răspuns: «Îl împiedici să nedreptățească; acesta este sprijinul pe care i-l dai».

A-l sprijini pe cel nedrept înseamnă a-l opri și a-l împiedica. Dacă musulmanii împlinesc aceasta și cooperează pentru ea, dobândesc mult bine, cinste, demnitate, unitate, teamă din partea vrăjmașilor și ocrotire de uneltirile lor.

Dreptate și rânduieli pentru relațiile dintre oameni

Printre frumusețile acestei Legi se află și faptul că a așezat pentru relațiile dintre musulmani o rânduială înțeleaptă, care cuprinde dreptatea, nepărtinirea și statornicirea adevărului între ei, fără favorizarea unei rude ori a unui prieten. Toți trebuie să fie sub dreptate și sub Legea lui Allah. Nimeni nu este favorizat pentru rudenie, prietenie, funcție, bogăție sau sărăcie. Toți trebuie să urmărească dreptatea în relațiile lor, prin nepărtinire, cinste și împlinirea celor încredințate. Allah spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُواْ قَوَّٰمِينَ لِلَّهِ شُهَدَآءَ بِٱلْقِسْطِۖ وَلَا
يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَـَٔانُ قَوْمٍ عَلَىٰٓ أَلَّا تَعْدِلُواْۚ ٱعْدِلُواْ هُوَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰۖ﴾

O, voi care credeți! Fiți statornici pentru Allah, martori cu dreptate! Ura față de un neam să nu vă împingă să nu fiți drepți. Fiți drepți! Aceasta este mai aproape de evlavie.

Coran 5:8

Și spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُواْ قَوَّٰمِينَ بِٱلْقِسْطِ﴾

O, voi care credeți! Fiți statornici în dreptate!

Coran 4:135

Adică în nepărtinire:

﴿شُهَدَآءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَوِ ٱلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَٱللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلْهَوَىٰٓ أَن تَعْدِلُوا۟﴾

Martori pentru Allah, chiar și împotriva voastră înșivă, a părinților ori a rudelor. Fie el bogat sau sărac, Allah are mai mult drept asupra amândurora. Nu urmați pofta, abătându-vă de la dreptate!

Coran 4:135

Și spune:

﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَٱعْدِلُوا۟ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ ٱللَّهِ أَوْفُوا۟﴾

Când vorbiți, fiți drepți, chiar dacă este vorba despre o rudă, și împliniți legământul lui Allah!

Coran 6:152

Allah le-a legiuit tuturor să se poarte cu dreptate și nepărtinire și să statornicească adevărul între ei pe calea dreptății și echității, fără favorizarea unuia sau a altuia, a unui prieten, tovarăș, om mare ori mic.

Printre frumusețile, măreția și potrivirea acestei Legi pentru orice neam, timp și loc se află faptul că Allah a legat relațiile oamenilor de categoriile generale ale contractelor, vânzării, închirierii și ale celorlalte asemenea, fără să le fixeze anumite formule precise. Astfel, fiecare neam și fiecare comunitate se pot folosi de ceea ce cer obiceiurile, uzanțele, scopurile și limba lor și de ceea ce presupune cântărirea urmărilor. Allah le-a legiuit

contracte pentru relațiile lor, fără să fixeze cuvinte anume, ci lăsând formularea lor deschisă.
La fel, în căsătorii, divorțuri, întreținere, cereri în justiție și litigii, le-a legiuit o rânduială înțeleaptă, care cuprinde nepărtinirea și dreptatea. Trebuie luate în seamă obiceiurile, uzanțele, termenii conveniți, dovezile, scopurile, împrejurările, timpurile și locurile, în hotarele Legii în întregul ei, astfel încât nimănui să nu i se dea o hotărâre nedreaptă. Allah spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَوۡفُواْ بِٱلۡعُقُودِ﴾

O, voi care credeți! Împliniți contractele!
Coran 5:1

A pomenit contractele în mod general. Și spune:

﴿وَأَحَلَّ ٱللَّهُ ٱلۡبَيۡعَ وَحَرَّمَ ٱلرِّبَوٰاْ﴾

Allah a îngăduit vânzarea și a interzis camăta.
Coran 2:275

Și spune:

﴿فَإِنۡ أَرۡضَعۡنَ لَكُمۡ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾

Dacă ele alăptează pentru voi, dați-le plata cuvenită!
Coran 65:6

De la Trimisul lui Allah au venit hadithuri despre îngrijirea livezilor în schimbul unei părți din roade, cultivarea pământului în schimbul unei părți din recoltă, asocieri, recompense convenite pentru îndeplinirea unei lucrări, garanții, înzestrăminte pioase, testamente, căsătorie, divorț, alăptare și celelalte, în acord cu ceea ce a adus Coranul nobil.

Aceste rânduieli, aduse de Coran și statornicite în Sunnah autentică, sunt limpezi și vădite. Prin ele se îndreaptă treburile robilor și le sunt potrivite în orice timp și loc, fără să îi pună în contradicție. Fiecare își păstrează uzanțele în vânzare, cumpărare, căsătorie, divorț, înzestrăminte pioase, testamente și celelalte, astfel încât unii să nu fie legați de obiceiurile altora și nici aceia de ale acestora. Allah a atras atenția asupra acestui înțeles spunând:

﴿وَعَلَى ٱلْمَوْلُودِ لَهُۥ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ﴾

Celui căruia i s-a născut copilul îi revine hrana și îmbrăcămintea lor potrivit bunei cuviințe.

Coran 2:233

Adică potrivit obiceiului recunoscut.
În hadithul care cuprinde marea sa predică de la Pelerinajul de Adio, Profetul ﷺ a spus:

ولهن عليكم (أي للزوجات) رزقهن (أي كسوتهن) بالمعروف

Lor [adică soțiilor] le datorați întreținerea [adică îmbrăcămintea] potrivit bunei cuviințe.

Allah spune:

﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾

Noi nu pedepsim până când nu trimitem un mesager.

Coran 17:15

Aceasta pentru a statornici dovada și a înlătura dezvinovățirea.

Allah spune:

﴿وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًۢا بَعْدَ إِذْ هَدَىٰهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ﴾

Allah nu lasă un neam să rătăcească după ce l-a călăuzit până când nu îi lămurește de ce trebuie să se ferească.

Coran 9:115

Și spune:

﴿وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾

Am pogorât asupra ta Pomenirea, ca să le lămurești oamenilor ceea ce a fost pogorât pentru ei și pentru ca ei să cugete.

Coran 16:44

El a arătat că sunt neapărat necesare lămurirea și statornicirea dovezii, astfel încât nimeni să nu fie tras la răspundere înainte ca dovada să fie statornicită împotriva lui.

Uzanțele, împrejurările și urmările faptelor

Ibn al-Qayyim — Allah să îl miluiască — a dedicat acestui înțeles un capitol însemnat în cartea sa *«Iʿlām al-Muwaqqiʿīn»*. A explicat că Legea a ținut seama de obiceiurile, scopurile, uzanțele și limba oamenilor, astfel încât hotărârile și verdictele religioase să fie date în lumina lor. Obiceiul dintr-un oraș sau dintr-un ținut poate fi diferit de cel din alt ținut sau alt oraș.

Un om poate avea intenții și scopuri pe care altul nu le are, iar unii pot avea obiceiuri pe care alții nu le au. În unele vremuri poate să nu fie potrivit ceea ce este potrivit în altele, așa cum chemarea din vremea Profetului ﷺ la Mecca nu era asemenea celei din Medina, din pricina deosebirii timpului, locului, puterii și

slăbiciunii. Aceasta arată marea înțelepciune a lui Allah și grija Sa față de starea robilor. Unii pot înțelege prin cuvintele vânzării ori ale darului ceea ce alții înțeleg drept alt sens sau alt contract. La fel se întâmplă în divorț, închiriere și celelalte. În anumite timpuri poate fi îngăduit ceea ce nu este îngăduit în altele. Ibn al-Qayyim a dat exemple, printre care aplicarea pedepsei legale pe teritoriul vrăjmașului, când unul dintre luptători săvârșește acolo ceva care o cere. Profetul ﷺ a interzis aplicarea pedepsei legale pe teritoriul vrăjmașului. De ce? Omul s-ar putea mânia, Satana l-ar putea stăpâni, iar el ar putea părăsi Islamul din această pricină și din cauza apropierii de vrăjmaș.

Un alt exemplu este anul foametei. Dacă este un an de foamete și oamenii sunt greu încercați, nu trebuie aplicată amputarea hoțului în această împrejurare, dacă el susține că a fost împins de lipsuri, de nevoie și de faptul că nu găsea cu ce să își țină viața și să își acopere trebuința. Aceasta constituie o îndoială în privința îngăduirii amputării, iar pedepsele legale sunt înlăturate prin îndoieli. De aceea ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el și să îl mulțumească — a poruncit în anul Al-Ramādah să nu se aplice amputarea și a hotărât astfel din pricina acestei îndoieli.
Tot astfel trebuie luate în seamă urmările. Allah spune:

﴿فَٱعۡتَبِرُواْ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ﴾

Luați aminte, voi cei înzestrați cu vedere!
Coran 59:2

Și spune:

﴿فَٱصۡبِرۡۖ إِنَّ ٱلۡعَٰقِبَةَ لِلۡمُتَّقِينَ﴾

Rabdă, căci bunul sfârșit este al celor care se tem de Allah!
Coran 11:49

Și spune:

﴿وَلَا تَسُبُّواْ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَسُبُّواْ ٱللَّهَ عَدۡوَۢا بِغَيۡرِ عِلۡمٖ﴾

Nu îi ocărâți pe cei pe care îi invocă ei în afară de Allah, căci ei Îl vor ocărî pe Allah, cu vrăjmășie și fără știință!

Coran 6:108

Urmările trebuie deci avute în vedere. De aceea Ibn al-Qayyim a arătat că, atunci când poruncirea binelui poate duce uneori la apariția unui rău mai mare decât acela pe care omul vrea să îl oprească, nu îi este îngăduit să oprească acel rău în împrejurarea respectivă. Dacă înlăturarea răului duce la un rău mai mare și mai grav, în acea situație nu îl înlături, pentru a nu apărea ceva și mai rău. Aceasta ține de luarea în seamă a urmărilor. De pildă, dacă un om bea alcool, dar, dacă îl mustri și îl împiedici de la aceasta, se va apuca să omoare oameni, atunci este de preferat să renunți la acea mustrare. Consumul de alcool este un rău mai mic decât atacarea și uciderea oamenilor.

Scopul este să se arate că urmările trebuie luate în seamă, așa cum se ține cont de obiceiurile oamenilor, de împrejurările și starea lor, de scopurile și intențiile din contractele și faptele lor. În aplicarea pedepselor legale, în poruncirea binelui și în oprirea răului trebuie urmărite dobândirea foloaselor și respingerea vătămărilor: dobândirea folosului mai mare, chiar cu pierderea celui mai mic, și înlăturarea răului mai mare prin acceptarea răului mai mic, când nu le poți înlătura pe amândouă. Acestea sunt principii măreațe aduse de Legea desăvârșită și, fără îndoială, se numără printre frumusețile ei. Conducătorii și oricine are putere de hotărâre în treburile oamenilor — judecător, muftiu, emir sau altcineva — au datoria să țină seama de ele. Toate se numără printre frumusețile acestei Legi măreațe.

Munca, ocrotirea drepturilor și căința
Printre frumusețile ei se află și faptul că le-a dat oamenilor libertatea de a câștiga, a lua și a da. Musulmanul câștigă, ia și dă în hotarele Legii. Allah spune:

﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا ٱكْتَسَبَتْ﴾

Ea are ceea ce a dobândit și împotriva ei este ceea ce a săvârșit.
Coran 2:286

Îi revine câștigul celor luate și poartă răspunderea lor. Profetul a spus în hadithul autentic:

لأن يأخذ أحدكم حبله فيأتي بحزمة حطب على ظهره فيبيعها فيكف بها وجهه خير له من سؤال الناس أعطوه أو منعوه

Dacă unul dintre voi își ia frânghia, aduce în spate o legătură de lemne, o vinde și își păzește astfel demnitatea, este mai bine pentru el decât să le ceară oamenilor, fie că îi dau, fie că îl refuză.

El a îndemnat la câștig și a arătat că este mai bun decât cerșitul de la oameni. Când a fost întrebat care câștig este cel mai bun, a spus:

عمل الرجل بيده وكل بيع مبرور

Munca omului cu mâinile sale și orice vânzare cinstită.

Și a spus:

ما أكل أحد طعاما أفضل من أن يأكل من عمل يده
وكان نبي الله داود يأكل من عمل يده عليه
الصلاة والسلام

Nimeni nu a mâncat vreodată hrană mai bună decât cea din munca mâinilor sale. Profetul lui Allah, Dāwūd — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — mânca din munca mâinilor sale.

Legea islamică a prețuit câștigul și munca, a chemat la ele și a recunoscut că lucrătorul are cel dintâi drept asupra câștigului și averii sale. I-a interzis omului să atingă sângele, averea și onoarea fratelui său, în afară de un temei drept. Toate acestea se numără printre frumusețile și măreția Legii: ea a ocrotit averile și onoarea oamenilor, așa cum le-a ocrotit trupurile și sângele, le-a poruncit să câștige și i-a îndemnat la aceasta. Nobilul Profet a spus:

احرص على ما ينفعك واستعن بالله ولا تعجز، فإن
أصابك شيء فلا تقل لو أني فعلت لكان كذا أو كذا،
ولكن قل قدر الله وما شاء فعل، فإن لو تفتح
عمل الشيطان

Străduiește-te pentru ceea ce îți este de folos, cere ajutorul lui Allah și nu fi neputincios! Dacă ți se întâmplă ceva, nu spune: «Dacă aș fi făcut, ar fi fost așa sau așa», ci spune: «Allah a hotărât și a făcut ceea ce a voit», căci «dacă» deschide lucrarea Satanei.

Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ-ul său.

Dacă aș înșira tot ceea ce privește măreția acestei Legi, frumusețile ei și grija pentru binele robilor în această viață și în Viața de Apoi, discuția s-ar prelungi mult. Acestea sunt însă câteva arătări, de ajuns pentru omul cu minte ca să cunoască măreția Legii și grija sa pentru starea și binele robilor, acum și în viitor. Printre acestea se află și porunca de căință, prin care trecutul este îndreptat și omul este izbăvit de răul lui. Pentru unii dintre cei din vechime, căința presupunea uciderea unor oameni. Allah a avut însă milă de această comunitate și a făcut căința ei să constea în părerea de rău, părăsirea păcatului, hotărârea de a nu-l mai repeta și înapoierea drepturilor celor nedreptățiți. Acestea sunt din binefacerea și mila lui Allah față de această comunitate. Este dintre frumusețile Legii că ți-a dat, omule, o ușurare și o ieșire din păcate și fapte rele prin căință sinceră, cerere de iertare, întoarcere la Allah și faptă bună.

Cine cercetează această Lege în punctele ei de plecare și în urmările ei și privește rânduielile sale mărețe și drepte, binefacerea față de făpturi și grija pentru săraci, nevoiași, mici, mari și ceilalți — chiar și pentru animale, de care Legea s-a îngrijit, interzicând nedreptățirea și agresarea lor — înțelege că ea este Legea Celui Înțelept și Vrednic de laudă, Cunoscător al stării robilor și al celor care îi îndreaptă. Înțelege și că ea este dintre dovezile categorice ale existenței lui Allah, ale desăvârșirii puterii, înțelepciunii și științei Sale, precum și ale adevărului Trimisului Său Muḥammad ﷺ și ale faptului că el este cu adevărat Trimisul lui Allah.

La fel înțelege și cel care cercetează grija Legii pentru starea robilor: bogați și săraci, proprietari și lucrători, conducători și conduși, persoane și grupuri. Ea i-a avut în vedere pe toți și le-a dat rânduieli întemeiate pe folos, dreptate, nepărtinire, binefacere și milă. Întreaga Lege este folos, înțelepciune, călăuzire și dreptate. Orice lucru care trece de la dreptate la nedreptate, de la folos la lipsă de rost și de la milă la opusul ei nu ține deloc de Lege, chiar dacă îi este atribuit printr-o interpretare, așa cum a arătat marele învățat Ibn al-Qayyim — Allah să îl miluiască. Legea este în întregime milă, dreptate și înțelepciune, în întregime grijă

pentru binele robilor, departe de lipsa de rost, de nedreptate și de împovărare.

2 Nevoia omenirii de Legea islamică

Cine cugetă la cele de mai sus înțelege ceea ce am urmărit în a doua parte a titlului prelegerii: oamenii au cea mai mare nevoie de această Lege, datorită marilor foloase pe care le cuprinde. Ea a avut în vedere binele robilor în viața de aici și în Viața de Apoi și le-a pregătit căile care duc la salvare și fericire. Allah a arătat în Cartea Sa că Legea Sa este o cale dreaptă, un drum limpede și o îndrumare dreaptă: cine rămâne statornic pe ea se salvează, iar cine se abate piere. Cine cugetă la aceasta așa cum se cuvine înțelege că această Lege este asemenea corabiei lui Nūḥ — pacea fie asupra lui: cine s-a urcat în ea s-a salvat, iar cine a rămas în urmă s-a înecat. Tot astfel este această Lege măreață: cine se ține de ea și rămâne statornic în ea se salvează, iar cine se abate piere. Nu există putere și nici tărie decât prin Allah!

Omului cu minte îi devine astfel limpede că toți robii au cea mai mare nevoie de această Lege, deoarece ea le rezolvă problemele, cuprinde rânduieli drepte și ține calea de mijloc între socialismul ateu, marxist și deviat și capitalismul abuziv și nedrept. Ea este cumpătată în toate. În economie se află între socialismul și materialismul ateilor, pe de o parte, și capitalismul abuziv, fără hotare, pe de alta. Este mijloc între două extreme și dreptate între două nedreptăți. Tot astfel este cumpătată în toate treburile sale: fără extremism prin exagerare și fără extremism prin neglijare, ci mijloc în tot. Această Lege măreață este cumpătată în cheltuire și în păstrarea banilor: nici exces și risipă, nici zgârcenie și strâmtorare, ci mijloc între acestea. Allah spune:

﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ ٱلْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾

Nu îți ține mâna legată de gât și nici nu o întinde cu totul, ca să nu rămâi mustrat și lipsit!

Coran 17:29

Iar despre însușirile robilor Celui Milostiv spune:

﴿وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَنفَقُوا۟ لَمْ يُسْرِفُوا۟ وَلَمْ يَقْتُرُوا۟ وَكَانَ بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا﴾

Cei care, atunci când cheltuiesc, nu risipesc și nici nu sunt zgârciți, ci păstrează măsura între acestea.

Coran 25:67

Cine cugetă la aceasta și se îngrijește de ea înțelege că Legea înseamnă religie și stat, Coran și sabie, adorare și bună purtare, jihād și fapte drepte, dărnicie, binefacere și ascultare de Allah și de Trimisul Său ﷺ, căință pentru trecut și lucrare pentru viitor. În ea se află tot binele; ea a adunat binele acestei lumi și al Vieții de Apoi. Nu este îngăduit ca religia noastră să fie despărțită de viața noastră lumească ori viața lumească de religie. Dimpotrivă, ele sunt strâns legate în această Lege. Allah spune:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُكُمۡ أَن تُؤَدُّواْ ٱلۡأَمَٰنَٰتِ إِلَىٰٓ أَهۡلِهَا وَإِذَا حَكَمۡتُم بَيۡنَ ٱلنَّاسِ أَن تَحۡكُمُواْ بِٱلۡعَدۡلِۚ إِنَّ ٱللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعَۢا بَصِيرًا﴾

Allah vă poruncește să înapoiați cele încredințate celor cărora le aparțin și, când judecați între oameni, să judecați cu dreptate. Cât de minunat este îndemnul pe care vi-l dă Allah! Allah este Atoateauzitor și Atoatevăzător.

Coran 4:58

Legea îi cârmuiește pe toți oamenii, conducători și ceilalți, persoane și grupuri. Toți trebuie să se afle sub judecata și autoritatea ei în orice lucru. Cine pretinde despărțirea religiei de stat, că religia își are locul în moschei și în case, iar statul poate face și judeca după cum dorește, a născocit o mare minciună împotriva lui Allah, a mințit despre Allah și despre Trimisul Său și a greșit în cel mai urât chip. Aceasta este necredință și rătăcire adâncă — căutăm adăpost la Allah de ea! Dimpotrivă, tuturor robilor li s-a poruncit să se supună hotărârilor și rânduielilor Legii în adorare și în celelalte privințe. Statul are datoria să aplice hotărârea Legii și să meargă sub autoritatea ei în toate acțiunile sale. Pe aceasta au mers nobilul Profet, companionii săi — Allah

să fie mulțumit de ei și să îi mulțumească — și imamii Islamului de după ei, în toate lucrurile.
Allah a făcut această Lege duh, lumină și viață pentru oameni. Prin aceasta înțelegi cât de mare nevoie ai de ea și că toți oamenii au nevoie de ea, fiindcă ea este viața, lumina și calea dreaptă care duce la salvare, iar în afara ei se află întuneric, moarte și nefericire. Allah spune în Cartea Sa măreață:

﴿أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَٰهُ وَجَعَلْنَا لَهُۥ نُورًا يَمْشِى بِهِۦ فِى ٱلنَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُۥ فِى ٱلظُّلُمَٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾

Oare cel care era mort, iar Noi l-am înviat și i-am dat o lumină cu care umblă printre oameni, este asemenea celui aflat în întunecimi, din care nu poate ieși?

Coran 6:122

El l-a numit mort pe cel ieșit de sub Lege și viu pe cel călăuzit la ea, l-a arătat în întuneric pe cel care o refuză și în izbândă și călăuzire pe cel căruia i-a dat reușita de a o urma. Allah spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱسْتَجِيبُواْ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾

O, voi care credeți! Răspundeți lui Allah și Trimisului când vă cheamă la ceea ce vă dă viață!

Coran 8:24

El a făcut din răspunsul dat lui Allah și Trimisului Său viață, iar din lipsa răspunsului moarte. Înțelegem astfel că această Lege este viață și fericire pentru comunitate și că fără ea nu au nici viață, nici fericire.

Allah spune:

﴿وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِى
مَا ٱلْكِتَٰبُ وَلَا ٱلْإِيمَٰنُ وَلَٰكِن جَعَلْنَٰهُ نُورًا نَّهْدِى بِهِۦ
مَن نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ لَتَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾

Astfel ți-am revelat un duh din porunca Noastră. Tu nu știai ce este Cartea și nici credința, însă Noi am făcut din el o lumină prin care îi călăuzim pe cine voim dintre robii Noștri. Tu călăuzești cu adevărat spre o cale dreaptă.

Coran 42:52

El a făcut din ceea ce a adus Muḥammad un duh pentru robi, prin care ei au viață, și o lumină prin care dobândesc înțelegere, salvare și mers pe calea dreaptă. Această Lege este, așadar, duh pentru comunitate: prin ea are viață, dăinuire și biruință. Este și lumină prin care cunoaște mijloacele salvării și este călăuzită spre calea dreaptă. Calea dreaptă este drumul limpede: cine merge pe el ajunge la salvare, iar cine se abate piere.
Allah spune:

﴿مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ
حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ﴾

Pe cel care săvârșește o faptă bună, bărbat sau femeie, fiind credincios, îl vom face să trăiască o viață bună și îi vom răsplăti după cele mai bune fapte pe care le-au săvârșit.

Coran 16:97

El a arătat că aceluia care săvârșește fapte bune din credință Allah îi dă o viață bună și fericită. Aici este și arătarea faptului că viața necredincioșilor care s-au abătut de la Lege nu este bună, ci rea: plină de griji, necazuri, tristețe, probleme mari și multe încercări. Este o viață asemenea celei a animalelor, ai cărei oameni nu au altă grijă decât poftele și folosul lor imediat. Este de același fel cu viața animalelor, ba mai rea și mai rătăcită, fiindcă nu s-au folosit de mințile prin care au fost deosebiți de animale. Allah spune:

﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَٱلْأَنْعَٰمِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾

Oare socotești că cei mai mulți dintre ei aud sau pricep? Ei nu sunt decât asemenea vitelor, ba sunt și mai rătăciți de la cale.

Coran 25:44

Și spune:

﴿وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ ٱلْأَنْعَٰمُ وَٱلنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ﴾

Cei care nu cred se bucură și mănâncă așa cum mănâncă vitele, iar Focul le este locuința.

Coran 47:12

Aceasta este viața celui care s-a abătut de la Lege: o viață care, în realitate, seamănă cu moartea, fiindcă ei nu simt datoria și nu sunt conștienți de scopul pentru care au fost creați. Este, prin ea însăși, o viață asemenea celei a animalelor, întrucât animalul nu are altă grijă decât poftele și folosul imediat. La fel, necredinciosul care se întoarce de la Lege nu urmărește decât poftele și interesul

imediat. De aceea Allah i-a asemănat pe oamenii credinței și ai călăuzirii cu cei care văd și aud, iar pe cei abătuți de la Lege cu orbul și surdul; pe cel căruia i s-a dat reușita de a urma Legea cu cel viu, iar pe cel care i se împotrivește cu cel mort. Înțelegem astfel, fraților, că această Lege este viața, fericirea și salvarea omenirii în această lume și în Viața de Apoi. Oamenii au cea mai mare nevoie să o primească, să o împlinească și să se țină de ea, fiindcă prin ea au viață, biruință, salvare și fericire în amândouă viețile. Ea cuprinde judecata după adevăr între ei și dreptatea făcută celui nedreptățit față de cel nedrept. De aceea este cea mai măreață și mai deplină Lege, iar oamenii au cea mai mare nevoie să o primească și să o împlinească. Nu există rezolvare a problemelor lor, fericire pentru ei sau salvare a musulmanilor din dezbinarea, neînțelegerea, slăbiciunea și umilința în care au ajuns astăzi decât prin întoarcerea la ea, ținerea de ea și urmarea învățăturilor și căii sale.

Îl rog pe Allah, Atotputernicul și Preamăritul, să ne dea tuturor reușită în a o înțelege și a o pune în practică și să ne călăuzească, pe noi și pe toți robii Săi, să ne ținem de ea, să mergem în lumina ei și să ne lăsăm călăuziți de lumina sa. El este Darnic și Generos. Îl rog și să îi îndrepte pe toți conducătorii musulmanilor, să le dea reușită în ținerea de această Lege, în punerea ei în practică, în judecarea după ea și în aplicarea ei în toate lucrurile și să ne apere, pe noi și pe ei, de sfătuitorii răi și de cei care cheamă la rătăcire. El are putere asupra tuturor lucrurilor. Binecuvântarea, pacea și binecuvântările sporite ale lui Allah fie asupra robului și Trimisului Său Muḥammad, a familiei, a companionilor săi și a celor care îi urmează în bine până în Ziua Judecății.

Pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie asupra voastră[1].

1 Publicată în volumul Nadwat al-Muḥāḍarāt al Ligii Mondiale Islamice, în perioada pelerinajului din anul 1386 H., pp. 162–186. Majmūʿ Fatāwā wa-Maqālāt al-Shaykh Ibn Bāz, 2/216.

Bibliografie

1. ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz, الشريعة الإسلامية ومحاسنها وضرورة البشر إليها. Publicată în volumul Nadwat al-Muḥāḍarāt al Ligii Mondiale Islamice, în perioada pelerinajului din anul 1386 H., pp. 162–186. Majmūʿ Fatāwā wa-Maqālāt al-Shaykh Ibn Bāz, 2/216.
https://binbaz.org.sa/discussions/19/البشر-اليها-ومحاسنها-وضرورة-الشريعة-الاسلامية

Indice

Coran 19, 48, 58
dreptatea 45, 47, 62
pelerinajul 35, 48
postul 34
rugăciunea 32, 33
Sunnah 48

BIBLIOTECA INSTITUTULUI TAWHID

Legea islamică: frumusețile ei și nevoia omenirii de ea

O prelegere despre unitatea mesajului trimișilor, temeliile Legii islamice, adorare, dreptate, relațiile dintre oameni și nevoia omenirii de călăuzire.

Autor: ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro